

Οἱ «Παράνομοι» τελειώνουν μὲ μίαν ἀπιθ-
νότητα δι' ὅλον τὸν κόσμον καὶ νάλιστα διὰ τὴν
Ἑλλάδα. Νὰ συλλαμβάνεται εἰς παραχράτους
ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ ὁ ἀστυνόμος—καὶ δὴ Ἕλληνα
ἀστυνόμος— νὰ ἐνεργῇ συνεισφοράν καὶ νὰ τῷ
δίδῃ ὡς ἀμοιβὴν ἑκατὸν δραχμὰς. Χμ! τί νὰ
σὰς εἰπῶ, σὰν δύσκολον μοῦ φαίνεται. Ἐπειτα
πότε ἐπρόφθασε καὶ ἐσυναξέ τὰ χρήματα, ἀφοῦ
πρὸ ὀλίγου μάλιστα εἶχε μάθῃ ἀπὸ τὴν κόρην ποῖος
ἦτο ὁ κιβδηλοποιός;

Ὁ «Λωποδύτης», σάτυρα τῶν παιητικῶν ἐν
Ἑλλάδι διαγωνισμῶν, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀξί-
σεις σοβαροῦ διηγήματος. Παρεξέφρυσε καὶ αὐτό.
Ἐκ τῶν λοιπῶν διηγημάτων, τὴν «Δυστυχισμέ-

νην» δύναται τις νὰ ἐκτιμῇ διὰ τὴν περιγρα-
φικότητα. Ἡ «Ἐπαρχιακὴ φιλανθρωπία» διακρί-
νεται διὰ τὴν πρωτοτυπίαν, τὸ δὲ «Βραχιόλι»
γραμμέον μὲ συνοχὴν ἄξιον λόγου, εἰκονίζει
εὐμορφὰ καὶ ζωηρότατα μίαν ἀποψιν τῆς γυναι-
κείας ιδιοτροπίας, ἣ ὅποια συντρίβει πολλάκις
τὴν εὐτυχίαν χωρὶς καμμίαν ἀπολύτως ἀφορμὴν.

Δὲν ἔχω καμμίαν ἀξίωσιν κριτικῆς. Τὰς διό-
πτρας τῆς νωδοῦ αὐτῆς γραφῆς οὐδέποτε ἐγνώ-
ρισα ὥστε ὁ συγγραφεὺς δὲν θὰ λάθῃ, ἐλπίζω, τὸν
κόπον νὰ γελάσῃ, ὅπως διακηρύττει εἰς τὸν πρό-
λογόν του. Ἄλλως τε δὲν εἶνε εὐτυχῶς ἀπὸ τοῦς
ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι ποζάρουν ὡς ἀναμάρτητοι.

ΚΑΠΟΙΟΣ

ΓΑΛΛΙΑ

Ἐν Φονταινεβλῷ ἀπεκαλύφθη τὸ ὑπὸ τοῦ Gambart
ἀνεγερθεὶς εἰς τὴν διάστημον τῆς Γαλλίας καλλιτέχνης
Ρόζαν Bonheur μνημεῖον. ἀποθανοῦσαν τῷ 1899.
Ἔχει τὸ μνημεῖον ὕψος ὁ μέτρων, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
δὲ φέρει ταῦρον, κατ' ἀναπαράγωγὴν ἐξ ἔργου τῆς
ιδίας καλλιτέχνης. Κάτωθεν φέρονται τέσσαρα ἀνά-
γλυφα σχετικὰ πρὸς ἔργα τῆς Ρόζας Bonheur, ἐκτε-
λεσθέντα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτῆς.

—Ἐν Παρισίοις κρατεῖ ἐν συγκινήσει τὰς μαθη-
τρίδας τῆς Καλλ. σχολῆς μία ἐγκύκλιος τῆς διευθυ-
σεως, καθ' ἣν δέον ἐφεξῆς τὰ γυνὰ μοῖδα νὰ κα-
λύπτονται κατὰ τὴν ὁσφύν. Αἱ καλλιτέχνιδες διε-
μαρτυρήθησαν ἐναντίον τῆς διατάξεως ταύτης, ἥτις
ἀφαιρεῖ τὴν πλαστικότητα τῶν γραμμῶν καὶ καθιστᾷ
ἡμιτέλῃ τὴν καλλιτεχνικὴν σπουδὴν.

—Ὁ J. P. Laureans ἐκτελεῖ μεγάλην σύνθεσιν
προσωρισμένην ν' ἀποτυπωθῇ ἐν ταπητουργίᾳ (Gohe-
lins) πρὸς διακόσμησιν τοῦ 23ου δημαρχικοῦ διαμε-
ρίσματος τῶν Παρισίων. Ἡ σύνθεσις φέρει τίτλον «Ὁ
θαλάμβας τοῦ Colbert» εἰκονίζεται δ' οὕτως καθήμε-
νός καὶ πέριξ αὐτοῦ πληθὺς γυναικῶν καὶ λαϊκῶν
πνευμάτων. Ἡ ἐκτέλεσις θὰ στοιγίσῃ 400.000 φρ. γρ.

—Ἀπέθανεν ὁ Γάλλος ζωγράφος καὶ λιθογράφος
J. Laurens μαθητὴς τοῦ Delaroche. Ἦσυχολήθη ἰδίως
εἰς Ἀνατολικὰς ἀπεικονίσεις.

—Ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ὁ Γάλλος ζωγράφος A.
Lafond, ἐν ἡλικίᾳ 78 ἐτῶν. Ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ
Ingres. Ἐξέθεσε τὸ πρῶτον εἰς τὸ Salon τῷ 1836
τὸν «Ἅγιον Φίλιππον βαπτίζοντα τοὺς ἀπίστους».
Ἦλθε πλειστάκις βραβεῖα εἰς καλλιτεχνικὰς ἐκθέ-
σεις. Ὑπῆρξε διευθυντὴς τῆς Καλλιτεχνικῆς Σχολῆς
Limoges ἀπὸ τοῦ 1868 μέχρι τοῦ 1874. Ὁ Lafond
διακρίθη κυρίως ὡς δεξιότατος προσωπογράφος.

—Ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ὁ γλύπτης P. Massoule,
μαθητὴς τοῦ Caveriet καὶ τοῦ Salmson. Ἡ «μικρὰ
λουομένη» ὁ «πρόγονος» ὁ «πρῶτος καθρέπτης» ἡ
«Θλίψις» ἡ «Ναῖς» ἡ «κυρία Σαβινιέ» ἡ «αὐγὴ καὶ
τὸ ρόδον» τὸ μνημεῖον τοῦ Καρῶν εἰς Châlons-sur-
Marne, τὸ μνημεῖον τοῦ Marc εἶνε τὰ γνωστότερα
ἔργα του. Ὁ Massoulé ἔλαβε χρυσοῦν βραβεῖον ἐν τῇ
τελευταίᾳ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων.

—Ἐπίσης ἐν Παρισίοις ἀπέθανεν ὁ Edouard Krieg
ζωγράφος, μαθητὴς τοῦ Cogniet. Ἦσυχολήθη εἰς τὴν
ἀγιογραφίαν καὶ τὴν προσωπογραφίαν. Ἀπὸ τοῦ 1861
ἐξέθετε πάντοτε εἰς τὸ Salon. Ἐκ τῶν ἔργων του τὰ

ὁραιότερα εἶνε τὰ ἑξῆς: Ἡ μετάληψις τῆς Ἰωάννας
Δ' Ἀρκ—ὁ θάνατος τοῦ Saint-Clair,—τὸ θυμὸν τοῦ
ἀγ. Διονυσίου,—τὸ μῆλον—αἱ προσωπογραφίαι τοῦ
Delcas-é, τοῦ Φήλικος Φῶρ κλπ. Ὁ Krieg ἀπέθανεν
ἐν ἡλικίᾳ 72 ἐτῶν, ἦτο δὲ ἰδρυτὴς ἐν Baumont-en-
Ange ἱστορικὸν μουσεῖον.

—Τῇ 11 Ἰουλίου ἐγένοντο ἐν Παρισίοις εἰς τὸ
Μουσεῖον τῶν Παρισίων, τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μαρ-
μαρίνου ἀνδριάντος τοῦ Shevreal, τοῦ περιφήμου γη-
μικοῦ. Ὁ ἀνδρὶς εἶνε ἔργον τοῦ γλύπτου Fagel,
παρίσταται δὲ ὁ σοφὸς θεοσις, ἀτρεπής, στηρίζων τὴν
ἀριστεράν χεῖρα ἐπὶ ῥάβδον, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς χεῖρός
διδοσκήων.

—Συνεπληρώθη ἡ εἰκονογραφημένη ἔκδοσις εἰς
ἑπτὰ τόμους ἐν Παρισίοις τῶν ἔργων τοῦ Pierre
Loti. Τὰς εἰκόνας ἐπιλοτέχνησαν οἱ ζωγράφοι G.
Bourgain καὶ D. Bourgoin.

ΙΤΑΛΙΑ

(Εἰδικῷ ἀνταποκριτῷ).

Ἡ ἑκθεσις τῆς Βενετίας
ἡ ἑκθεσις ἀπέχθη πολλοῦ λόγου ἄξια καὶ διατή-
της Βενετίας πληθὺν καὶ διὰ τὴν ἐκλεκτικότητα
τῶν ἔργων. Πολλοὶ καὶ διακεκριμέ-
νοι καλλιτέχνη ἐξέθεσαν ἔργα. Ἐκ τοῦ σημειωματα-
ρίου μου σὰς παραθέτω ὀνομαστὶ ἐκεῖνα, τὰ ὅποια μοῦ
ἐκάμαν τὴν μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν.

Τὰ ἔργα τοῦ ἐκ Κροατίας ζωγράφου τοῦ ἡλίου καὶ
φωτὸς Bukovac Vlaho ἐξόχως ἐπιτυχῆ τὰ θαυμα-
σιώτερα δὲ ἐξ αὐτῶν ὁ «Ἀβελ» καὶ ἡ «Ἀκτὶς ἡλίου».
Ἐπίσης τοῦ Οὐγγρου Fülöp Laszlo ἔργον ἄξιον λόγου
εἶνε ἡ προσωπογραφία τοῦ καρδινάλιου Rampolla ἐν
τονισμῷ πορφυρῷ. Ὁ Carrière ἐκθέτει ἐσωτερικὸν θεά-
τρου πρὶν ἢ τελείως ἀναφθεῖν τὰ φῶτα. Ὁ Lavery
John μίαν ἐριππον κυρίαν, ὁ Kaulbach θαυμασίαν
προσωπογραφίαν τοῦ πατρὸς του καὶ δύο esquisses διὰ
κοσμηματογράφου αἰθούσης. Ὁ Otto προσωπογρα-
φίας μὲ μεγάλῃ ἐπιμέλειαν γεγραμμένας. Ἀλλὰ πα-
σὼν ὑπερέχει ἡ προσωπογραφία τοῦ Βίσμαρκ ὑπὸ τοῦ
Lenbach, σύνθεσις ἰσχυροτάτη, ἀνταξία τοῦ μεγάλου
Γερμανοῦ. Ἐκθέτει καὶ ὁ περίεργος Stück, ἀλλ' αἱ
εἰκόνας του μόνον ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς ἰδιορρυθμίας
διακρίνονται. Ὁ Ἐλβετὸς ζωγράφος Eugène Burnand
ἐξέθεσεν ἔργον πολλοῦ λόγου ἄξιον, τὸν «Χωρικόν». Ὁ
Menier πολλὰς ἐγγράφει: πρωτοτύπους, ὁ Wegmann
Berthe ἔργον χαρακτηριστικώτατον, τὴν «Ἐγκυα-
λειμένην». Τοῦ Prinnet ὁ «Χορὸς» εἶνε ἀξίωση-

μειώτος διὰ τὴν κίνησιν ἣν ἔδωκεν ὁ ζωγράφος καὶ διὰ τὸν φωτισμόν, τοῦ δὲ Lucien διακρίνεται ἡ «Μεγάλη Πέμπτη». Ἡ Ἀγγλία πολλὰ ἔργα ἐκθέτει, ἐκ τῶν ὁποίων ὠραιότερα καὶ τὰ μᾶλλον ἐλκύνοντα εἶνε τοῦ Byam Shaw τὸ «Ποῦ»· καὶ αἱ «Παιδικαὶ ἔρωτος», ἀνήκοντα εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Λίβερπούλης. Ἐκ τῶν Ἱταλικῶν ἔργων ἀρέσκουν πολὺ τὰ ἔργα τοῦ Βενετοῦ Nono καὶ ὁ «Θρίαμβος» τοῦ Montessi ὡς καὶ ἡ συμφωνία τοῦ Beethoven, ἔργον τοῦ Balertieri, βραβευθὲν εἰς τοὺς Παρισίους διὰ χρυσοῦ βραβείου, καὶ ἀγορασθὲν ὑπὸ τῆς Παναθηναϊκῆς τῆς Τεργέστης. Οἱ «Βούβαλοι» καὶ ἐν γένει τὰ ἔργα τοῦ Sartorio, μὴ δυνατὴ προσωπογραφία τοῦ Antonio Mancini, ἀρκεταὶ τοπειογραφίαι μὲ πολὺ τάλαντον καὶ φωτειναί, ἐκ τῶν ὁποίων ἰδιαίτερος σημεῖοι τὸν F. Mancini καὶ τὸν P. Petiti, μὴ θαλασσογραφία μὲ γυμνὸν ἐν ἡλίῳ τοῦ F. P. Michetti, ἔργον λεπτότατον καὶ ἐπιτυχεστάτον ὡς πρὸς τὰς γραμμὰς. Ἀλλ' ἐξ ὅλων τῶν Ἱταλικῶν ἔργων ἔλαμπον ὡς ἀστέρες τὰ ἔργα τοῦ Μορέλλι, τοῦ μεγάλου τῆς Ἱταλίας ζωγράφου. Ἐξέθετε τοὺς «πειρασμοὺς τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου» εἰς δύο διαφόρους στάσεις, τὸν «Χριστὸν ἄνωθεν τῶν κυμάτων», τὴν «κόρην τοῦ Ἰακείρου, τὴν «κατάθεσιν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ» καὶ τὸν «Χριστὸν πειραζόμενον ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ», πάντα δεικνύοντα ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ὑπερόχου τέχνης του.

Θ.

— Εἰς τὴν Spezzia ἀνηρτήθη πανηγυρικῶς εἰκὼν τοῦ Belasquez, προσωπογραφία τοῦ βασιλέως Φιλίππου IV τῆς Ἰσπανίας. Ἡ εἰκὼν λέγεται αὐθεντική.

— Προσεκηρύχθη ἐν Τουρίνῳ διεθνὴς εἰδικὴ καλλιτεχνικὴ ἐκθεσίς τῶν διακοσμητικῶν τεχνῶν, ἥτις ὁ ἀνοίξῃ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ προσεχοῦς ἔτους καὶ θὰ διαρκέσῃ μέχρι Νοεμβρίου. Εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην, κατὰ τὸ ἐκδοθὲν πρόγραμμα, δὲν θὰ γίνωνται δεκάτ' ἔργα ἀντιγεγραμμένα ἢ κατὰ μίμησιν σχεδίων ἢ ἀπλῶς βιομηχανικά. Σκοπὸς τῆς ἐκθέσεως εἶναι νὰ παρουσιάσῃ νέα εἶδη, πρωτότυπα καὶ καλλιτεχνικά.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Τὸ βερολινεῖον περιοδικὸν Die Gegenwart δημοσιεύει ἐνδιαφέρουσαν κριτικὴν τοῦ G. Flærke περὶ Μπαϊκλιν.

ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἡ τελευταία ἐξέλιξις τῆς ἐφευρέσεως τοῦ Μαρκὸν εἶνε ἡ φωτογραφία διὰ τοῦ... ἄνευ σύρματος τηλεγράφου. Πειράματα ἐγένοντο εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Κήρυκος τῆς Ν. ὸρκης» ἐπιτυγχόντα πληρέστατα.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Ἐν Βιέννῃ ἀπέθανεν ἐν προεβηλικῇ ἡλικίᾳ ὁ ζωγράφος F. Friedlaender, ἰδρυτῆς τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἑταιρείας τῆς Βιέννης. Κατ' ἀρχὰς διεκρίθη ὡς ἱστορικός ζωγράφος· εἶτα ἐπεδόθη εἰς τὴν ρωπογραφίαν. Οἱ «Καλόγηροι εἰς τὸν τάφον ἐνὸς μάρτυρος» καὶ ὁ «Θάνατος τοῦ Τάσσου» θεωροῦνται ὡς τὰ ἄριστα τῶν ἔργων του.

ΕΛΒΕΤΙΑ

Ἀπέθανεν ἐν τῇ γενετερικῇ αὐτοῦ Βάλε ὁ Ἑλβετὸς ζωγράφος Hans Sandreuter, ἐν ἡλικίᾳ 51 ἔτους. Ἦτο μαθητὴς τοῦ Μπαϊκλιν. Περιηγήθη τὴν Ἱταλίαν, διεκρίθη δὲ ὡς τοπειογράφος. Ὑπερέχουν ἰδίως αἱ εἰκόνες αἱ εἰκονίζουσαι τὸν Ρήνον. Ἐπίσης ἡσχολήθη ὁ Sandreuter καὶ εἰς τὴν διακοσμητικὴν.

ΚΡΗΤΗ

Ἐλθξεν ἐν Κρήτῃ ἡ διὰ τὸ τρέχον ἔτος περίοδος τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀνασκαφῶν καὶ οἱ ἀρχαιολόγοι οἱ ἐργασθέντες εἰς αὐτὰς καταγίνονται ἤδη εἰς τὴν μελέτην τῶν εὑρεθέντων ἀρχαίων κειμηλίων, κατατεθειμένων ἐν τῷ Μουσείῳ Ἡρακλείου.

Πλὴν τῆς Κνωσσοῦ καὶ τῆς Φαιστοῦ, ὧν τὰ μυκηναϊκὰ ἀνάκτορα ἀνεσκάπτοντο καὶ ἐφέτος καθ' ὅλην τὴν περίοδον καὶ μέλλουσι ν' ἀνασκάπτονται καὶ τὸ ἐρχόμενον ἔτος, ἔγινον ἀνασκαφαὶ εἰς Πραΐσον Σητείας ὑπὸ τοῦ κ. Bosanquet διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἀγγλικῆς Σχολῆς, εἰς Ζάκρον Σητείας ὑπὸ τοῦ κ. Hogarth καὶ εἰς Γουρνιά Ἰεραπέτρου παρὰ τὸν Παγλὸν Ἀμμὸν ὑπὸ τῆς Ἀμερικανίδος Miss Royd.

Ἐν Πραΐσῳ εὐρέθησαν σημαντικὰ ἀρχαῖα ἐλληνικῶν χρόνων. Ἀνεσκάφη δημόσιον οἰκοδόμημα ἐλληνικῶν χρόνων, ἴσως τὸ Πρυτανεῖον ἢ τὸ Ἀνδρεῖον τῆς πόλεως, ἐκτισμένον διὰ κανονικῶν μεγάλων ὀγκολίθων καὶ ὑποδαιρούμενον εἰς πολλὰς αἰθούσας. Εὐρέθη ἡ νεκρόπολις περιέχουσα τάφους γεωμετρικῆς καὶ ἐλληνικῆς ἐποχῆς, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξηχθήσαν κτερίσματα ἀξιόλογα χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ ἐκ χρυστάλλου φυσικοῦ, χρυσοῦ δακτύλιος, καρφίδες ἀργυρεῖ καὶ πλῆθος γραπτῶν ἀγγείων. Εὐρέθη θαυμαστὰ μυκηναϊκὰ λίθος (γαλόπετρα) εἰκονίζουσα θῆραν ταύρου. Ἐπίσης τεμάχιον ἐπιγραφῆς τοῦ 4ου αἰῶνος μὲ χαρακτηριστὴν ἐλληνικόν, ἀλλ' εἰς γλῶσσαν Ἑτεοκρητικὴν, καὶ τὸ ἄνω ἥμισυ πηλίνου ἀγάλματος εἰς τὸ ἥμισυ περίπου τοῦ φυσικοῦ μεγέθους, λαμπρᾶς ἀρχαϊκῆς τέχνης καὶ θαυμασίας διατηρήσεως.

Ἐν Ζάκρῳ ἀνεσκάφη μικρὸς παρὰ τὴν θάλασσαν μυκηναϊκὸς συνοικισμὸς, τοῦ ὁποῦ αἱ ὀλίγαι διατηρηθεῖσαι οἰκίαι ἔχουσι παράδοξον καὶ πρωτοφανὲς σχέδιον. Ἐντὸς αὐτῶν εὐρέθησαν 400 σφραγιδότυποι ἐκ πηλοῦ φέροντες ποικίλας παραστάσεις, τὰ μόνον διασωθέντα ἴσως λείψανα τῆς ἀνταποκρίσεως Μυκηναίου ἐμπόρου, ἐργαλεῖα χαλκᾶ διάφορα καὶ ἐν χρυσῷ ὅλῳ ἔξιος. Ἐντὸς δελτάκου εὐρέθησαν ὡς ἄχρηστα ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος παρερριμμένα πηλινὰ γραπτὰ ἀγγεῖα Μυκηναϊκῆς καὶ Καμαραϊκῆς ἐποχῆς πάμπολλα.

Εἰς Γουρνιά εὐτυχέστεραι τῶν συναδελφῶν τῆς ἀνδρῶν ἐφάνησαν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην αἱ Ἀμερικανίδες ἀρχαιολόγοι. Εἰς μέρος ἐντελὲς ἄγνωστον μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς ἀρχαιολόγους καὶ εἰς μικρὸν βάθος ἐπέτυχον πολὺν μνημειακὴν, ἥς ἀνέσκαψαν ἐν μέρος ἐπιφυλαττόμεναι νὰ συνεχίσωσι τὴν ἀνασκαφὴν τὸ ἐρχόμενον ἔαρ.

ΕΛΛΑΣ

Ὁ κ. Βρούτος ἐπεράτωσε τὸν ἀνδριάντα τοῦ ποιητοῦ Σολωμοῦ, ὅστις θὰ στηθῇ εἰς τὴν Ζάκυνθον τὸ ἐργόμενον φθινόπωρον. Ὁ ἀνδριὰς ἐκ λευκοῦ πεντελικοῦ μαρμάρου παρουσιάζει τὸν ποιητὴν εἰς ἀνάστημα κατὰ ἐν καὶ ἥμισυ ἀνώτερον τοῦ φυσικοῦ, ὄρθιον, μὲ μακρὸν ἄνωθεν τῶν ὤμων, τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ τὸν δεξιὸν πόδα προτεταμένον εἰς στάσιν ἀνθρώπου ἐτοιμοῦ νὰ ὁμιλήσῃ. Εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα κρατεῖ κύλινδρον ἐγγράφων. Τὸ πρόσωπον τοῦ Σολωμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει σωζομένης εἰκόνης παριστώσης τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ποιητοῦ γλυκεῖαν καὶ συμπαθεῖ, μὲ κόμην μακρὰν καταπίπτουσαν μέχρι τοῦ αὐχένος. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀνδριάντος ἀνῆλθεν εἰς 60,000 δραχ.

Ὁ κ. Φρ. Ἀριστεύς, δύο νέα ἔργα ἐργάζεται. Τὸ «Ἐς Κόρακα» οἱ ριψάσπιδες» καὶ τὸ «μονοπάτι τῆς ἀληθείας». Ἐν τῷ πρώτῳ εἰκονίζεται κάτωθεν ἀπορρώγων βράχων εἰς τύμβος φέρων τὰς λέξεις «Εἰς τοὺς ριψάσπιδας». Παραπλεύρως εἰς νεκρὸς, ὑπὲρ τὸν ὅποιον περιέπτανται Κόρακες. Τὸ ἔτερον παριστᾷ τὸν Χριστόν, τὸν Σωκράτη καὶ τὸν Προμηθεῖα μαρτυροῦντας, ἐνῶ ἡ Κακία ἐξ ἀπελπισίας συμπλέκει τὰς χεῖρας, ἐπακουμβοῦντος καὶ τοῦ Ἰούδα. Ὁ κ. Ἀριστεύς ἔχει καὶ τρίτον ἔργον, τὴν «Λιτανεῖαν τοῦ Σατανᾶ». Διέργεται ὁ ἐπιτάφιος μιᾶς ἐκκλησίας, ὃν παρακολουθοῦν

πρελλοὶ καὶ δαιμονισμένοι, ἐνῶ ὁ Διάβολος θραύει τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ ἐνὸς λίθου.

— Ὁ κ. Λύτρας ἀποπεράτῳει πίνακα, ἐν ᾧ εἰκονίζεται τυφλὴ προσφεύρουσα ἄνθρωπὸς πρὸ τῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας.

— Ὁ κ. Κοντόπουλος ἀποπεράτῳει ἄρτι δύο εἰκόνας. Μίαν σύνθεσιν, τὴν «Παναγίτσαν», πολλὴ ἐπινομήν καὶ μίαν προσωπογραφίαν τοῦ πατρὸς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ.

— Ὁ κ. Δούκας ἀσχολεῖται εἰς τὴν προσωπογραφίαν τῆς κ. Ζηλατάνου.

— Ὁ κ. Γ. Δημητριάδης δύο γλυπτικὰ ἔργα ἀπεπεράτῳει. Τὸν «Μάρτυρα» προσωπὴν ἔργῳ κοινῆς ἐμπνεύσεως. Κλίνει ὁ λιποσάρκος πρεσβύτερος ὑπὸ τὸ ἄγχος τοῦ μαρτυρίου καὶ οἱ ἐσθραμένοι σχεδὸν ὀφθαλμοὶ του διατηροῦν ἀκτιῶν ἐγκαταστάσεις. Τὸ ἕτερον ἔργον εἶνε ἀνάγλυφον τοῦ θανάτου δικαστοῦ Δ. Βάλβη.

— Ὁ κ. Β. Βερνάρδος, ὁ ἐκ Σμύρνης συμπληρῶς ἀπόφοιτος τοῦ Πολυτεχνείου, ἀπεπεράτῳει πίνακα ἱκανῆς ἐμπνεύσεως, τὴν «Νηρηίδα».

— Ἡ δεσποινὶς Λασκαρίδου τρία ἔργα σχεδὸν ἔχει ἑτοιμα. Καὶ τὰ τρία, τοπεῖα Ἀττικῆς φύσεως. Οἱ γλυφεῖς τόνοι, ἡ τεχνολογία τοῦ ἀπλόου χρώματος ὅπου δεξιότατα σωρεῖται ἐπὶ τῆς θόνης ἀναδεικνύουσι καὶ πάλιν τὴν δεσποινίδα Λασκαρίδου ἱκανοτάτην ζωγράφον εἰς τὸ «Χιονισμένο τοπεῖον», τῆς «Παπαρούνης» καὶ εἰς τὸ «Τοπεῖον ἐν θέσει».

— Ἡ δεσποινὶς Φλωρεῖ, ἐκτὸς μικρῶν σχεδιογραφημάτων ληφθέντων ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἐτελείωσεν τρεῖς προσωπογραφίας: τῆς θανούσης δεσποινὸς Βικέλα, τῆς κυρίας Καλλιόπης Κεραγιά, τῆς κυρίας Εἰς. Ἰζίδου. Ἡ δεσποινὶς Φλωρεῖ ἐπὶ ἔργῳ ἀκερὰ σκίτσιν ἀπὸ τὰ Ἀθηναῖκά τοπεῖα, ἐργάζεται δὲ ἀδιακόπως.

— Ὁ φιλολογικὸς σύλλογος «Παρνασσός» ἀπεφάσισε ὅπως τὸ προσεχὲς φθινόπωρον διοργανώσῃ Καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς. Ἡ πρὸς τοῦτο ἐπιτροπὴ ἐξελέγη ἐκ τῶν κ.κ. Λύτρα, Ἰακωβίδου, Φιλιππότη, Χατζοπούλου καὶ Ναθοπούλου.

— Ἐπεράτῳσαν τὰς καλλιτεχνικὰς τῶν σπουδῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πολυτεχνεῖῳ ἐλθόντες πρῶτοι, ἐν μὲν τῇ ζωγραφικῇ οἱ Ε. Εὐσταθιάδης καὶ Β. Βερνάρδος, ἐν δὲ τῇ γλυπτικῇ, οἱ Κ. Ροῦμπος, Μ. Κόκκινος καὶ Νταούλας.

— Ὁ κ. Α. Σῶχος ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἐν Τήνῳ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐν εἰκονισμάτων, ἀγνώστου ἐποχῆς ἔργον, μήκους 20 οἰο τοῦ μέτρου καὶ πλάτους 8 οἰο περίπου, ἐπὶ ξύλου μέλανος ὁμοιάζοντος τὸν ἔθνον. Ἐπὶ τῆς εἰκόνης ταύτης ὑπάρχουσι τρία ἀνάγλυφα σώματα. Τὸ μεσαῖον συμβολίζει τὸν Χριστὸν ἱστάμενον ἐπὶ βαθμίδων εὐλογοῦντα διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς τὸν δεξιόθεν ἱστάμενον Βασιλέα καὶ διὰ τῆς ἑτέρας τὴν ἀριστερόθεν τοῦ Χριστοῦ ἱσταμένην Βασιλισσαν. Ἀνοθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ Βασιλέως ὑπάρχουσι χαραγμένα αἱ λέξεις «Ρωμανὸς Βασιλεὺς τῶν Ρωμαίων» καὶ ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς τῆς Βασιλίσσης «Εὐδοκία Βασιλίσσα τῶν Ρωμαίων».

— Εἰς τι χωρίον τῆς Θεσσαλίας παρὰ τὴν Λάρισσαν εὐρέθησαν ερεῖπια ἀρχαίου ναοῦ καὶ τάφοι ἀρχαῖοι.

— Ἡ περὶ Γύζης μελέτῃ τοῦ κ. Δ. Κακλαμάνου θὰ δημοσιευθῇ ἀγγλιστὶ εἰς εἰδικὸν τεύχος τοῦ Studio μετὰ θαυμασίων ἐλαιογραφῶν καὶ φωτοτυπιῶν.

— Ὁ ἐν Λακεδαίμονι διατρίβων ζωγράφος κ. Πέτρος Ροῦμπος, τοῦ ὁποῦ τοῖ ἱσχυρὸν τάλαντον τόσον ἐθαυμάσθη ἄλλοτε, ἐτοιμάζει ἔργον τὸ ὁποῖον θ' ἀποστείλῃ τὸ φθινόπωρον ἐνταῦθα πρὸς ἔκθεσιν.

— Τινὰ τῶν ἐκτεθέντων εἰς Ἀθήνας ἔργων τοῦ γλύπτου κ. Θωμᾶ Θωμοπούλου θὰ δημοσιευθοῦν ἐκ φωτογραφῶν εἰς τὸ Studio.

— Εἰς γερμανὸς ζωγράφος τοπεῖων, περιηγούμενος τὴν Ἑλλάδα καὶ μελετῶν τὴν ἐλληνικὴν φύσιν

μετέβη πρὸ τινος εἰς Λαγκαδίον τοῦ Ταυγέτου, μέσῳ τῶν θαυμαστοτέρων ὑπαγῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐνθα ἐνθουσιασμένος ἐκ τῆς ὑπερόχου φυσικῆς καλλονῆς ἔμεινεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας μελετῶν καὶ σχεδιάζων. Κατόπιν περιηγήθη τὴν Μεσσηνίαν.

— Ὁ καλλιτέχνης φωτογράφος κ. Κάβρας, τοῦ ὁποῦ τινὰς φωτογραφίας Ἀθιδῶν ἐδημοσίευσεν ἡ «Πανακοθήκη» ἔσχε τῆς τιμῆς ὅπως τῷ ἀπονεμηθῇ ἀπορρομῆς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὁ τίτλος φωτογράφου τῆς Α. Μ.

— Ἡ δεσποινὶς Σοφία Δαμιανοῦ, μαθήτρια τοῦ κ. Κάβρα, φοιτήσασα καὶ ἐν τῇ Καλλιτεχνικῇ σχολῇ τῶν Κυριῶν ἐν τῇ «Ἐταιρίᾳ τῶν Φιλοτέχνων» παρὰ τὰς συνήθειας αὐτῶν προλήψεις ἰδρύσεν ἐν Σόρῳ φωτογραφικὸν ἐργαστήριον, ὅπου εἴλωσεν ἀπείρους συμπαθεῖς.

— Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐθν. Πανακοθήκης κ. Ἰακωβίδης παρέλαβε τὰς ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Σούτσου δωρηθείσας καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

— Ἐν Ζακύνθῳ θὰ ἀνεγερθῇ ἀναθηματικὴ στήλη ὑπὲρ τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων.

— Θὰ ἐκδοθῶσι προσεχῶς τὰ ποιήματα τοῦ Σολωμοῦ. Τὰς εἰκόνας ἐμπνευσθείσας ἐκ τῶν ποιημάτων τοῦ ἔθν. ποιητοῦ, ἐσχεδιάσεν ὁ κ. Ἰακωβίδης.

— Ἐτέθησαν εἰς κύκλοφορίαν τὰ εἰκονογραφημένα ἐπιστολικά δελτάκια ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων. Τινὰ ἐξ αὐτῶν εἶνε κάλλιστα καὶ καλλιτεχνικώτατα. Ἡ δὲ ἡδυνάτο τις ἐν τούτοις νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς ἀρμοδίους ὅπως ἐκτυπώσῃ συντόμως καὶ ἄλλας σειράς, διότι ὅτ' εἶδη εἶνε δι' ἐν Κράτος ὀλίγιστα, παροραθέντων πλείστων θαυμασίων τοπεῖων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔργων Ἑλλήνων ζωγράφων καὶ γλυπτῶν, ὡς τοῦ Γύζη, Λύτρα, Ἰακωβίδου, Βρούτου, Φιλιππότη, Ροῖλου, Σώρου, Μπακασιόμπεη, Γιαλινῆ, δεσπ. Φλωρεῖ, Τατριγώτου καὶ ἄλλων. Οὕτω καὶ τὰ δελτάκια θὰ ἦσαν ὁρασιότερα καὶ ὁ κόσμος θὰ ἐγνώριζε τὴν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν τῶν ἔργων τῶν καλλιτεχνῶν μας.

— Τοῦ Γαλλικοῦ καὶ διεθνοῦς βιβλιοπωλείου (πρώην Βίλμπεργ) ἀνέλαβε τὴν διευθύνσιν καὶ ἰδιοκτησίαν ὁ κ. Κ. Ἐλευθεροδάκης, οὗτινος ἡ πείρα καὶ ἡ καλαισθησία ἐγγυῶνται περὶ τῆς πλήρους εὐδοκίμησης.

— Ἡ Βαυαρικὴ Κυβέρνησις ἡγόρασε τὴν «Ἐαρινὴν συμφωνίαν» τοῦ Γύζη, ἀντὶ 25,000 μάρκων, Ἐλβετὸς δὲ φιλότεχνος τὸν «Νέον αἰῶνα» ἀντὶ 10,000 μάρκων.

— Διὰ τὴν κατ' οἶκον τέχνην συνιστάται προσεχῶς, πρωτοβουλία τῆς δεσποινίδος συνεργάτιδος ἡμῶν Αὔρα Δρακοπούλου σύνδεσμος κυριῶν ἐν Ἀθήναις. Σκοπὸς τοῦ συνδέσμου εἶνε νὰ συντηρῇ ἐν διαρκείας πωλητήριον ἐγχωρίων εἰδῶν, ἀλλὰ καλλιτεχνικῶς ἐργασμένων. Πολλὰ κυρία καὶ δεσποινίδες, καὶ τῆς μέσης ἀκόμη τάξεως, ἐργάζονται κάλλιστα, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἐν εἰδικὸν κατὰστημα πωλήσεως. Τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ ἤδη, ἐπιτροπὴ δὲ εἰδικὴ θὰ ὁρισθῇ ἐπὶ τῆς εἰσδοχῆς τῶν ἔργων, προσέχουσα καὶ καθοδηγοῦσα ὅπως ἔχουσι ἐθνικὸν τύπον καὶ καλλιτεχνικόν. Περιττὸν εἶνε νὰ ἐξαρῶμεν τὸν θαυμαστὸν σκοπὸν, ὑπὲρ οὗ ἄλλως τε ἐν ἄλλῃ στήλῃ εὐγλώττως συνηγορεῖ ἡ Δέσποινα Θαλασσινῇ.

— Ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς ἀρχ. σχολῆς θ' ἀρχίσῃ κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον ἡ εἰς τεύχη εἰκονογραφημένα ἔκδοσις τῶν ἀνασκαφῶν τῶν Ἀθηνῶν, περιέχοντα τὰς ἐκθέσεις τῶν ἀρχαιολογῶν, φωτοτυπίας τῶν εὐρημάτων εἰς μέγα σχῆμα καὶ τοπογραφικοὺς χάρτας.

— Ἐν Μονάχῳ ἤρτισεν εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς Βασ. Βαυαρικῆς Ἀκαδημίας ὁ αὐτόθι σπουδάζων Ἑλλήνων ζωγράφος Σπ. Βικᾶτος, ὑποβαλὼν εἰς τὸν διαγωνισμὸν 23 ἔργα, πάντα ἐκ τοῦ φυσικοῦ.